

Nejvyšší správní soud

Moravské nám. 6

657 40 Brno-střed

V Brně dne 7. 11. 2021

Spisová značka: *nepředchází*

Žalobkyně: **Mgr. Vendula Zahumenská, Ph.D.**, Lidická 700/19, Brno
602 00

Odpůrce: **Ministerstvo zdravotnictví**, se sídlem Palackého náměstí
375/4, Praha 2

Návrh na zrušení:

**Opatření obecné povahy Ministerstva zdravotnictví ČR
ze dne 5. listopadu 2021, č. j.: MZDR 14601/2021-
27/MIN/KAN v rozsahu čl. I bod 17**

Elektronicky

Přílohy:

- *Napadené opatření obecné povahy*
- *Další dle textu*

I. Proč podávám tento návrh

[1] Bodem I/17 napadeného opatření se opět povoluje žít zejména osobám s dvěma dávkami očkování proti nemoci covid, aniž by se nějak stanovovala doba platnosti této imunizace. Naopak lidem, kteří ani na jisto covid neprodělali, ale měli štěstí a jsou držiteli pozitivního PCR testu, je dovoleno žít po dobu 180 dní. Lidem, kteří jako jediní z této skupiny jsou evidentně chráněni před nemocí, neboť mají laboratorně prokázány protilátky a jako jediní se také nezahlcují ony slavné „jipky“ (na rozdíl od očkovaných), není naopak dovoleno nic. Tato regulace je bez diskuse postavena na hlavu a je postavena proti zdravému rozumu. Jejím jediným cílem může být vyvolání protichůdných tendencí ve společnosti a poštvávání lidí proti sobě – očkovaní proti neočkovaným, ti s protilátkami proti očkovaným, každý proti každému.

[2] Žalobkyně nemá náladu se znovu zaobírat tím, aby zdlouhavě popisovala, v čem spočívá její žalobní legitimace. Je to nedůstojné jí samé, ale i soudců a nesmyslným vypisováním pořád těch stejných litaní okrádá o čas svoje drahocenné děti. Jestliže soudci žijí v naší zemi, musí snad sami vidět a chápat, jak konkrétně jsou na právech předmětným opatřením omezeni neočkovaní. Jestli to nechápou a nevidí, pak asi nemá cenu, aby četli dál a rovnou mohou dalším ponižujícím usnesením návrh odmítnout a vysmát se právům a svobodám a postavit se po bok svým kolegům z Joštovy. Žalobkyně se divit nebude, bude si snad jen drobně zoufat, ale koho to dnes zajímá. Soudce těžko.

[3] Žalobkyně přesto jen stručně vysvětlí, že je jí zakázáno cokoliv, neboť ke vším své smůle neměla tu čest a s covidem se nepotkala. Očkovat se z řady důvodů, jež jsou soudu známy a z nichž nejdůležitější je **víra** žalobkyně (ale samozřejmě také její zdraví), nehodlá. Je ale schopna a ochotna prokazovat svoji bezinfekčnost čestným prohlášením, jako to dosud činila sama (a nejspíše i „dětní“ soudci), kdykoliv se její potomci účastnili školní rekreace nebo tábora. Obvykle se tam psávalo:

Na zotavovací akci lze přijmout pouze dítě, které:

- 1. je zdravotně způsobilé k účasti na dané akci a podrobilo se stanoveným pravidelným očkováním, nebo má doklad, že je proti nákaze imunní, nebo že se nemůže očkování podrobit pro trvalou kontraindikaci. Zdravotní způsobilost dítěte posuzuje a posudek vydává praktický lékař pro děti a dorost, který dítě registruje. Posudek má platnost 1 rok od data vystavení, pokud během této doby nedošlo ke změně zdravotní způsobilosti dítěte.*
- 2. nejeví známky akutního onemocnění;**
- 3. ve 14 kalendářních dnech před odjezdem nepřišlo do styku s fyzickou osobou nemocnou infekčním onemocněním nebo podezřelou z nákazy, ani mu není nařízeno karanténní opatření.¹**

[4] Proč si žalobkyně nemůže jednoduše vyplnit stejné prohlášení o bezinfekčnosti, pokud je to tedy k něčemu a pro tábory to bylo tak podstatné, že dítě bez podobného prohlášení nikam nejelo? Proč ji stát nutí se očkovat a pak lhát, že je bezinfekční, když

¹ <https://www.khsova.cz/obcanum/detail/322>

to není pravda? Proč jsou upřednostňováni ti, u kterých ani stát neví, jestli měli či neměli covid, jen jsou držiteli jakéhosi testu?

[5] Žalobkyně chápe z rozhodovací činnosti soudu, že důležité jsou zejména názory CDC a ECDC: *S ohledem na východiska a specifika přezkumu mimořádných opatření odpůrce [viz část VI.1.b) tohoto rozsudku] je třeba konstatovat, že odpůrce v případě protilátek vycházel z doporučení FDA a ECDC, která v řízení před soudem doplnil ještě doporučením AACC. Zdravotní ústav se sídlem v Ostravě, při veškerém respektu k němu, nemůže být považován za srovnatelnou odbornou autoritu.*

[6] Americké myšlenky aktuálně žalobkyně nemá, ale třeba je dodá Odpůrce (no, tomu žalobkyně nevěří), ale aktuálním názorem ECDC žalobkyně disponuje (Odpůrce se ho zohledňovat neobtěžuje, ačkoliv nejde ani o materiál moc starý či moc nový, pro napadené opatření je velmi aktuální):

Case definition

As part of syndromic surveillance, rates of influenza-like illness (ILI) and/or acute respiratory infection (ARI) should be reported. A representative sample of these ILI/ARI cases should ideally be tested concurrently for influenza and SARS-CoV-2 viruses. Multiplex RT-PCR tests can be used to simultaneously test for SARS-CoV-2, influenza and other respiratory viruses. Before introducing a new testing method or a new assay, a validation and verification exercise should be carried out, to ensure that the laboratory testing system is performing adequately for the circulating viruses.

*For surveillance purposes, **a case of COVID-19 would be defined as follow:***

- **Clinical criteria:** Acute respiratory infection (ARI) or influenza-like illness (ILI)
- *Laboratory criteria: Detection of SARS-CoV-2 nucleic acid or antigen in a clinical specimen*
- **Confirmed case:** any person **meeting the clinical criteria AND the laboratory criteria.**²

[7] Zvláštní, že? Do případů započítávaných pod covid se mají počítávat pouze ty, kde se setkává jak test, tak klinické příznaky. Jedině to totiž, a vždycky tomu tak bylo, je jakýms takýms důkazem, že člověk měl covid (pokud by k tomu ještě přistoupilo následné vyšetření imunity). To jsme někde dost jinde než doposud (kdy se třeba na lidi uvaluje izolace naprosto zbytečně jen na základě neprůkazného testu prováděného s extrémním množstvím amplifikačních cyklů – ale to už žalobkyně soudu také psala tolikrát, bezvýsledně, že se o tom nyní už šířit nebude). A pozor – říká to NSS jen a pouze uznávané ECDC. To by možná mělo naše ministerstvo, Odpůrce nějak zohlednit.

[8] Jak je možné, že ti, co mají 180 po PCR testu, aniž by měli příznaky, mají jakousi „fikci bezinfekčnosti“ a mohou dělat bez omezení cokoliv? Jak to, že zdraví lidé jako žalobkyně, kteří nemají žádné příznaky nemoci, nemohou? Proč? Dává to nějaký smysl? Ne, nedává.

[9] Co to mimochodem je – fikce bezinfekčnosti? NSS řekl, že jde o toto: *Soud připomíná, že odpůrce i v odůvodnění nyní napadeného opatření imunitu postinfekční*

² <https://www.ecdc.europa.eu/en/publications-data/covid-19-surveillance-guidance>

respektuje a pro účely napadeného opatření ji staví na roveň imunitě postvakcinační. Činí tak nicméně pouze po dobu 180 dnů od provedení testu na přítomnost viru SARS-CoV-2, po kterou zakládá u takových osob tzv. fikci bezinfekčnosti. Prostě 181. den je člověk zase infekční? (Opak bezinfekčnosti).

[10] Vážně? Fikce? Pohybujeme se ještě v reálné medicíně a ochraně zdraví lidí nebo jsme už ve sféře sci-fi? Vážně uznáváme se vši vážností fikci bezinfekčnosti? Jsou nebo nejsou tito „fiktivně bezinfekční“ bezinfekční doopravdy – prodělali nebo neprodělali covid a mají nebo nemají protilátky? Musíme si vybrat, není možné obojí. Fikce bezinfekčnosti je bohapustá lež. Není možné obojí. Řídíme se snad muslimskou Trilogií, kde je na všechno to i to řešení? Žalobkyně doufá, že ne, ačkoliv možné je cokoliv.

[11] Jak jistě soudci NSS tuší, žijeme v České republice od března 2020 v hodně podivném stavu, který je založen především na lži – tou nejhorší je, že očkování jsou bezinfekční. Poslední kapkou bylo vyjádření „experta“ Chlábka:

Lidovky.cz: Co nyní víme? Jak dlouho vakcíny proti covidu člověka chrání?

Účinnost klesá po šesti měsících od druhé dávky. Přiznám se, že ani já jsem to nečekal. Přece jenom jsem se domníval, že účinnost bude alespoň roční a že se k přeočkování dostaneme až za rok. Šest měsíců je poměrně krátká doba a konec účinnosti u velké skupiny lidí přišel zrovna teď. Zejména senioři byli očkováni v únoru, když si k tomu přičteme půl roku, tak jsme na devátém, desátém měsíci v roce. Ochrana u nich přestala fungovat a to hraje také roli.

[12] Bizarní, že? Expert nic neví, nic nečekal, ale ovlivňuje a ničí se samozřejmostí života milionů lidí...

[13] Odpůrce v odůvodnění uvádí:

„Stejně tak je nutno říci, že Ministerstvo zdravotnictví nezpochybňuje a nikdy nezpochybňovalo imunitu proti onemocnění covid-19 vzniklou na základě prodělaného onemocnění. Jde pouze o to, že v současnosti rutinně používané laboratorní metody, které aspirují na hodnocení imunity proti nákaze covid-19, nejsou dostatečně standardizované. Tudíž je velmi diskutabilní, zda mohou být použity jako podklad pro rozhodování, zda je jedinec tzv. bezinfekční pouze na základě toho, že mu byly prokázány protilátky proti onemocnění covid-19, ale není důkaz o tom, že by v minulosti toto onemocnění prodělal.“

[14] Lež následuje další lež... Odpůrce netuší absolutně nic, a vyjádření Chlábka to jen dokazuje, jak funguje, či spíše absolutně nefunguje očkování, Odpůrce netuší. Hlavně ale, že má naprosto jasno o protilátkách, aniž by se trápil tím, aby zjistil a zejm. zveřejňoval a data o tom, kolik lidí skutečně protilátky má a kolik lidí s protilátkami leží v nemocnici.

[15] To, že vakcinace neznamena vůbec nic z hlediska infekčnosti, vyplývá z již uváděného materiálu ECDC. Ten nabádá poslušné členské státy, aby nediferencovaly mezi očkovánými a neočkovánými, pokud jde o indikování k testům:

Last, the success of the vaccine rollout in many EU/EEA countries changed the overall epidemiology of COVID-19 with a higher incidence in younger age groups and fewer

severe cases alongside a reduction of nonpharmaceutical interventions (NPI). Yet, since vaccines aim at preventing severe disease while infection among vaccinated individuals can occur, virus circulation in the population is likely to continue requiring a more consistent surveillance approach to correctly monitor trends and identify areas of increased transmission and change in infection-severity, and impact. **Therefore, it is important to ensure that indications for testing do not differ between vaccinated and unvaccinated individuals.**

[16] Nedávné rozhodnutí o protilátkách, které vydal NSS, bylo založeno na tom, co soudu řekla zejména jiná „expertka“ Koziar Vašáková, známá extrémní nekonzistentností svých výroků týkajících se covid. Na základě jejích výroků, které lze jen stěží označit za pravdivé, což bylo evidentní už v okamžiku, kdy je tato žena vypustila z úst, soud omezil práva neočkovaných lidí, kteří covid prodělali a mají protilátky. Shodil veškeré studie, které žalobce v oné kauze předkládal a dospěl k tomuto bizarnímu závěru: *Soud tedy vyšel z tvrzení ECDC, „podle něhož pozitivní výsledek testu na protilátky může být důkazem minulé (včetně nedávné) infekce, aniž by poskytl jakýkoli údaj o době infekce, a nemůže vyloučit současnou probíhající infekci. **Není tedy podle tohoto doporučení absolutním důkazem, že osoba není infekční a/nebo chráněna před novou infekcí a nemůže virus dále přenášet.***

[17] Co je to za hloupost? **Očkování také není žádným, natož absolutním důkazem, že je osoba bezinfekční nebo chráněna před novou infekcí!**

[18] Žalobkyně skutečně netuší, co si o těchto závěrech myslet...vždyť NSS v jiném rozhodnutí naprosto nelogicky uvádí: *Soud již kladně posoudil vhodnost tohoto opatření, neboť ani očkování zcela nevyklučuje hrozbu nákazy koronavirem ani jeho asymptomatický přenos. Vzhledem k relativně mírné intenzitě zásahu do práv navrhovatele a vysoké intenzitě hrozících zásahů do práv chráněných skupin, a to **zejména při zohlednění nejistoty stran délky vakcínou poskytované ochrany a reakcí imunitního systému na prodělanou nemoc, lze s vědomím nutné soudní zdrženlivosti uzavřít, že uložená povinnost není v tuto chvíli nepřiměřená.***

[19] Jak tedy mohli soudci tak naskočit na lži Vašákové? Nebo kdo tu vlastně lže? To žalobkyně do smrti nepochopí.

[20] Jestli mají soudci dojem, že je k nim žalobkyně neuctivá, pak to není dojem. Žalobkyně skutečně viní jen a právě soudce NSS (a Ústavního soudu, ale k těm ztratila veškeré zbytky úcty už na jaře 2020, v NSS aspoň doufala, vzhledem k jeho reputaci) z toho, co se ve společnosti děje. Není vina exekutivy, že zkouší meze, kam až může jít. To je podstata vlády. Úkolem soudu je nabubřelou exekutivu praštit přes prsty. To ale NSS neudělal. Na jeho bedrech je veškerá odpovědnost za to, co se stalo dětem ve školách, za deprese osamělých lidí v domovech důchodců, zkrachovalé živnosti, smutek a žal lidí, kterým vláda zničila život, poškozené zdraví nebo smrt těch, kterým vláda kvůli svým šíleným opatřením zamezila v přístupu ke zdravotní péči, zničen budoucnost generace žalobkyně a generace jejích dětí a generací mladších... to všechno měly soudy zastavit. Neučinily tak. Škoda.

[21] Čeho se žalobkyně domáhá? Toho, aby Odpůrce přestal nepřiměřenými nástroji omezovat její práva a aby přestal na základě lživých a nelogických argumentů

upřednostňovat dvě skupiny osob, když nemá absolutně žádný podklad k tomu, že tyto osoby splňují tradiční a logická kritéria bezinfekčnosti v tom smyslu, jak jsme tento pojem doposud, resp. do doby před covidem, chápali. Vždyť imunizovaní a ti, co jsou rovněž, stejně jako očkovaní, pouze fiktivně bezinfekční, nemají žádný specifický zdravotní stav nebo zvýhodnění, které by přispívalo k tomu, že se covidem nemohou nakazit a nemohou ho šířit. Jejich zvýhodnění je postaveno jenom na obrovské lži, kterou by soudy konečně neměly dále podporovat.

[22] Žalobkyně se domáhá toho, aby do opatření byla vložena další výjimka, a to pro osoby, které se prokáží čestným prohlášením o bezinfekčnosti, které je rovněž způsobilé založit naprosto totožnou fikci bezinfekčnosti jako je tomu u osob očkovaných (minimálně u jejich skupiny, u které došlo k očkování před více než 180 dny) a rozhodně pak u těch, kteří měli jen pozitivní PCR test, aniž by u nich následně byla ověřována postinfekční imunita.

[23] Pokud takový výjimka pro žalobkyni neexistuje, je diskriminována oproti dalším skupinám (zejm. lidem, kteří prodělali očkování a mohou koronavirus dále šířit).

[24] Ke zvážení ctěnému soudu žalobkyně dává, aby zrušil opatření i proto, že Odpůrce soustavně porušuje čl. 4 odst. 4 Listiny:

*Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. **Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.***

[25] Odpůrce neustále zneužívá omezení ve jménu ochrany veřejného zdraví pro šikanu těch, kdo se nechtějí dát očkovat nepovinnou vakcínou, a to tím, že za nenaočkování se ukládá mnohem přísnější tresty, než je pokuta u povinných vakcín. Jestliže tedy Odpůrce považuje vakcinaci za natolik důležitou, proč ji nezavede jako povinnou s tím, že by za její nepodstoupení samozřejmě musely být uloženy pouze sankce, které zákon o ochraně veřejného zdraví zná pro jiné povinné vakcíny. To, že opatření mají pouze donutit lidi se očkovat a že nemají směřovat k eliminaci epidemie, se dokonce Odpůrce ani neštítí přiznat v médiích a na neočkované doslova pořád hony.

[26] Žalobkyně se oprávněně obává, to tu brzy bude jako v zahraničí, neboť naše vláda neustále přejímá stupidní a nefunkční tzv. opatření proti covid z Německa a dalších západních států („protože to tak přece dělají všude“).

Itálie, která byla prvním evropským epicentrem nákazy loni v březnu, zavedla povinnost prokázat bezinfekčnost při vstupu do práce, do restaurace, muzeí, posiloven nebo při cestách autobusem, vlakem či letadlem. Kromě dvou dávek očkování ale italské úřady uznávají i potvrzení o prodělaném covidu nebo 48 hodin starý negativní test. Pokud někdo do práce přijde bez covidového pasu, je poslán domů, a nenapraví-li situaci do pěti dnů, je mu pozastaven plat. Nařízení platí od poloviny října, ale i tady proti němu místní silně protestovali.³

[27] Opravdu toto přijde někomu normální? Má takové počínání něco společného s ochranou veřejného zdraví? Má takové počínání něco společného s právním státem?

³ <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/jak-v-zahranici-tlaci-lidi-aby-se-nechali-ockovat/r~2219632a3bc211ecbc3f0cc47ab5f122/v~sl:912b44215a5ea9b95da5278473c1ee9f/>

Skutečně chce NSS takové lži a nemorálnosti podporovat a dále držet? Copak je možné, aby zdravá žalobkyně nesměla žít, dokonce ani pracovat a jezdit autobusem, zatímco infekční očkovaní nebo ti, kdo jsou „fiktivně bezinfekční“, si mohou dělat, co se jim zlíbí? Žalobkyně si to neumí představit. Pokud to soud udělá, pak lze očekávat, že se zapíše do historie, nikoliv však v pozitivním slova smyslu. Pokud, soudci, souhlasíte s tím, co se děje v Itálii, prosí žalobkyně, abyste to už konečně národu sdělili, aby lidé zbytečně nedoufali a aby pochopili, že už není možné čekat na návrat právního státu. Aby se mohli smířit s nástupem totality a podle toho se snažit ochránit holý život.

[28] Na okraj a pro dokreslení situace žalobkyně uvádí příklad další odporné lži Odpůrce, je ta z odůvodnění opatření: *„Ministerstvo zdravotnictví zároveň plně respektuje práva garantovaná Listinou základních práv a svobod zahrnující zejména svobodu náboženského vyznání, svědomí, myšlení, projevu či umělecké tvorby, stejně tak jako svobodu pokojného shromažďování a sdružování.“* Cože? Dělá si Odpůrce legraci tak necitlivým způsobem z víry (kterou klidně srovná s jakousi uměleckou tvorbou) žalobkyně? Jak si to vůbec dovoluje? Toto jednání už doopravdy překračuje veškeré meze. Odpůrce nemůže ani tušit, jak hluboce se dotýká otázek víry, ale smázne veškeré tyto souvislosti nehorázným prohlášením. Absurdní, skutečně.

[29] Na závěr žalobkyně uvádí, že si přeje, aby o její žalobě rozhodovali soudci, kteří nejsou očkovanými proti covid. Žalobkyně nevěří těm, kteří již imunizaci podstoupili, že budou rozhodovat nestranně. **To, že by o návrhu žalobkyně rozhodovali očkovaní soudci s neskrývanými předsudky vůči minoritě, kteří už navíc Odpůrce, byť byly jeho argumenty liché až lživé, opakovaně podpořili, je podle názoru žalobkyně srovnatelné s tím, kdyby v Íránu rozhodoval o prohřešku Žida muslimský náboženský soud řídící se právem šaría. Pokud budou o návrhu žalobkyně rozhodovat očkovaní soudci, u kterých rozhodně nelze vyloučit podjatost, neboť by jinak museli přiznat, že uvěřili báčorkám Odpůrce, může žalobkyně dosáhnout zhruba stejné úrovně spravedlnosti jako v příkladu i Íránu.**

[30] Žalobkyně upřímně doufá, že tentokrát si soudci odpustí jinak obvyklé dehonestující výroky adresované nepohodlným navrhovatelům v covidích věcech. Proto se ani nenechala zastupovat, protože do věci nechce nikoho dalšího zatahovat a protože si je vědoma toho, že musí sama stát za svými názory.

II. Závěr a návrh

[31] **Žalobkyně na základě výše uvedeného navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že se napadené mimořádné opatření v rozsahu čl. I bod 17 pro nezákonnost ruší.**

[32] Pokud by v průběhu řízení napadené opatření pozbylo platnosti, žalobkyně navrhuje, aby Nejvyšší správní soud konstatoval nezákonnost napadeného mimořádného opatření Ministerstva zdravotnictví v rozsahu čl. I bod 17.

Žalobkyně